

- pino adipe postes inungere solitas, ne quid mali medicinali inferretur.
- Due forme uxoris. Cic. in Topicis, 7. Genus est uxor: eius due forme, una matrum familiâs, earum quæ in manu conueniunt: altera earum, quæ tantummodo uxores habentur.
- Beata uxor creandis pueris. Horat. 1. epist. 2. 9.
- Capacissima uxor secreti. Vide Capax.
- Deniæ uxores olentis mariti, Capræ. Hor. 1. Carm. ode 17. 2.
- Eceta uxor. Iuuenalis Satyr. 14. 17.
- Formosa uxor. Iuuen. Satyr. 13. 5.
- Incommoda uxor & importuna. Vide Incommodum.
- Iusta uxor, id est, Legitima. Sueton. in Vespasiano, cap. 3.
- Iusta uxore nati. Vide Iustus & Nascor.
- Legitima uxor. Vide Lex.
- Liberalis uxor. Vide Liber, adiectiuum.
- Optima uxor. Lucret. lib. 3. 182.
- Placens uxor. Horat. 2. Carm. ode 14. 5.
- Abducere uxorem à uiro. Vide Abduco.
- Abhorrere à ducenda uxore. Cic. Attic. lib. 14. 309. 3.
- Accersere uxorem. Vide Accerso.
- Adiungere sibi uxorem. Vide Adiungo.
- Assumere uxorem. Vide Assumo.
- Commutare uxorem. Vide Commuto.
- Ducere uxorem. Cic. pro Sestio, 4.
- Tibi ducitur uxor. Virg. 8. eclog. 6.
- Habere uxorem. Cic. 2. de Orat. 144.
- Missam facere uxorem. Vide Mitto.
- Alienas permolere uxores. Horat. 1. Serm. Satyr. 2. 7.
- Pregnans uxor. Cic. 1. de Orat. 90.
- Recusare uxorem grandi cum dote. Horatius 1. Serm. Satyr. 4. 10.
- Grauidas reddere uxores. Lucret. lib. 4. 249.
- ¶ Vxorcula, uxorcula, pen. corrept. Diminut. (γαστριδαιον)
Plaut. Casina, 21. 19,
Eia uxorcula.
- ¶ Vxorculo, uxorculus. Plaut. in Sitelitergo apud Varronē,
Mulieres uxoreculauit, ego noui scio actiosas.
- ¶ Vxorius, Adiect. (γαστριδαιον) Quod est uxoris, uel quod ad uxorem pertinet. Cic. 3. Offic. 80, In arbitrio rei uxorie, melius æquius.
- Amnis uxorius. Hor. 1. Carm. ode 2. 4.
- Dos est uxoria lites. Ouid. 2. de Arte, 31.
- Imber uxorius. Stat. 5. Syl. 1. 7.
- Leuamentum uxorium. Tacit. lib. 3.
- ¶ Vxorius, uxorius (γαστριδαιον) Qui uxori nimis insertuit. Virgil. 4. Aen. 53,
— tu nunc Carthaginis altæ
Fundamenta locas, pulchramq; uxorius urbē Extruis?
Bibere uxoria. Quint. Declam. 15, De eo cui meretrix potionem odij dederat.

X

LATINARVM literarum ultima (ξ)
Quint. lib. 1. cap. 4. 8, Et nostrarum ultima x: quæ tamen careere potuimus, si non quesissimus.

X, apud auctores nõnquã pro denario notatur. Plin. lib. 12. cap. 12. 3, Quod minore folio est, meso-

sphærum appellatur: emitur x. l. x. Laudatissimum micro-

sphærum è minimis folium: precium eius x. l. x. x. v. Vbi per X, literam præcedentem, denarius significatur.

Xanion] ξανιον, Inter instrumenta muliebria positum à Poluce lib. 10. cap. 26.

Xanthi] ξανθον, Populi sunt in Asia: qui quum eorum urbs ab Harpago Cyri regis præfecto obsideretur, uxores suas ac seruos unã cū suppellectili in arce posuerunt, eamq; igni succenderunt, deinde omnes pariter contra Harpagum irruentes, interfecti sunt: ut scribit Herodotus lib. 1.

Xantho] ξανθον, Fuit una ex nymphis, Oceani & Tethyos filia. Virg. 4. Georg. 68,

Drymoq; Xanthoq; Ligeaq;

Xanthus] ξανθος, Latine Flauus dicitur: quo nomine dictus fluius Troianus, qui & Scamander dicitur. Nam quod in campis Troianis proximè flumen armenta rursã & pecora leucophea nascantur, ideo flumen id Elienses Xanthum appellauisse dicuntur. De quo Virg. 1. Aen. 96.

Fluenta Xanthi. Virg. 4. Aen. 29.

Amnis Xanthus. Horat. 4. Carmin. ode 6. 6. Est præterea Xanthus, flumen & oppidum Lyciæ: cuius quoq; meminit Homerus lib. Iliad. 6. & Pomp. lib. 1.

¶ Xanthus, antiquus rerum Lydorum scriptor. Ludusne an Sardinus fuerit, Strabo se dicit incertū habere. Suidas Lydum eum dicit è Sardibus ciuitate fuisse, scripsisseq; historiã Lydorum libris 1111.

Xanthus alter, poeta melicus ponitur ab Aeliano.

Xantippus] ξαντιππος, Lacedæmoniorum dux, accersitus à Carthaginiensibus, contra Luctatium Consulem pugnauit. Volaterranus.

Xantippe] ξαντιππη, Vxor Socratis philosophi. Morosa admodum fuisse fertur & iurgiosa: irarumq; & molestiarum muliebrium per diem, perq; noctem scatebat, & reliqua. Legito Gellij caput decimumseptimum libri primi.

X E

Xenarchus] ξεναρξ, Comicus poeta, cuius fabulas commemorat Athenæus. Xenarchus alter, è Seleucia Ciliciæ Peripateticus, docuit Alexandria primùm, deinde Romæ, Aristophili, deinde Cesaris Augusti usus amicitia, usq; in honore habitus. Deniq; paulo ante mortem uisu orbatus diena obiit. Strabo lib. 14.

Xeniades] Corinthius, qui cum emere uellet Diogenem Cynicum, & quid is artificij nouisset, percontatus foret, Noui, inquit Diogenes, hominibus liberis imperare. Ob quod responsum Xenias emit, & manumisit, filiosq; suos ei tradens: Accipe, inquit liberos meos quibus imperes. Meminit Gellius lib. 2. cap. 18.

Xenion] ξενιον, Auratum capitis ornamentum, ex Polluce lib. 5. cap. 16.

Xenium] xenij (ξενιον) dici potest munus hospitalitatis. Vnde Martialis libro 13. in quo eiusmodi munera distichis describit, xenia nominauit, quod uersus ipsos pro xenijs mitteret. Inquit enim,

Omnis in hoc gracili xeniorum turba libello

Constabit nummis quatuor empta tibi, &c.

¶ Xenias, balneas apud Ciceronem quidam Baias esse suspicantur: sic ab hospitibus, qui ibidem recipiebantur, Xenias, id est, hospitales fuisse cognominatas. Locus Ciceronis pro Caelio, 48, Sed ut uenenum quum à Licinio traderetur, manifestò comprehendi possit, constituisse locum iussit balneas Xenias, ut eò mitteret amicos, qui delitescerent.

¶ Xenius, Iuppiter, Deus erit hospitalis, quem hospites inuocabant si quando iura hospitalia uiolarentur: eum quippe uindicem fore sperabant. Budæus.

Xenocrates] pen. corr. (ξενονκρατης) Nomen philosophi Chalcedo-